

Sygn. akt I C 138/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Skowron

Protokolant: Ewelina Urbańska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2013 r.

w Z.

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki, E. B., kwotę 17.060,09 zł (siedemnaście tysięcy sześćdziesiąt złotych dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2010 r. do dnia zapłaty,
2. dalej idące powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5.017 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. nakazuje pozwanemu, żeby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Zgorzelcu kwotę 2.081,91 zł tytułem zwrotu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków i nie wniesionej przez powoda części opłaty.

Sygn. akt I C 138/12

UZASADNIENIE

Powódka, E. B., wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. (w dacie złożenia pozwu pozwanym było (...) S.A. w W.; w toku procesu doszło do jego przejęcia - w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. - przez Towarzystwo (...) S.A. w W.) kwoty 12.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami (od dnia 7 września 2010 r. do dnia zapłaty) i kosztami procesu. W uzasadnieniu żądania podała, że jest współużytkowniczką wieczystą nieruchomości położonej przy ulicy (...) w B.. Wyjaśniła, że postawiony na niej budynek mieszkalny (którego jest współwłaścicielką) został zalany podczas powodzi w sierpniu 2010 r. Podniosła, że w tym czasie łączyła ją z pozwanym umowa ubezpieczenia tego domu, w ramach której pozwany zobowiązany był do wypłaty odszkodowania rekompensującego straty powstałe m.in. właśnie w następstwie powodzi. Wskazała, że w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił jej kwotę 10.448 zł tytułem odszkodowania za zniszczone ruchomości domowe i kwotę 16.144,97 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie budynku. Zaznaczyła, że w listopadzie 2011 r. została na jej rzecz zasądzona od pozwanego kwota 25.000 zł, na którą składała się brakująca część odszkodowania za zniszczone ruchomości domowe (9.763,41 zł) i dalsza część odszkodowania za uszkodzenie budynku (15.236,59 zł). Wytlumaczyła, że dochodzona należność stanowi część brakującego odszkodowania za uszkodzenie budynku (jego całkowitą sumę oznaczyła na kwotę 62.954,76 zł). Pismem z dnia 6 czerwca 2013 r. rozszerzyła powództwo o kwotę 5.060,09 zł, domagając się

ostatecznie zasądzenia na swoją rzecz kwoty 17.060,09 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 września 2010 r. do dnia zapłaty.

Pozwany, Towarzystwo (...) S.A. w W., wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu. Potwierdził, że łączyła go z powódką umowa ubezpieczenia, a także, że w związku z powodzią otrzymała ona odszkodowanie w łącznej kwocie 51.592,97 zł, w tym 20.211,44 zł za zniszczone ruchomości domowe i 31.381,56 zł za uszkodzenie budynku. Zarzucił, że suma ta wyczerpuje w całości roszczenia powódki wynikające z umowy ubezpieczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. B. jest współużytkowniczką wieczystą położonej w B. przy ulicy (...) działki nr (...) (w udziale wynoszącym $\frac{3}{4}$ części) oraz współwłaścicielką (w takim samym udziale) postawionego na niej (najpóźniej w 1973 r.) budynku mieszkalnego nr (...). W dniu 3 grudnia 2009 r. zawarła z (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia tego domu oraz jego wyposażenia w okresie od 5 grudnia 2009 r. do 4 grudnia 2010 r.; suma ubezpieczenia w przypadku budynku wynosiła 280.000 zł, a w przypadku mienia ruchomego - 30.000 zł. Podczas powodzi, która miała miejsce w sierpniu 2010 r., doszło do zalania ubezpieczonego budynku. Koszt jego naprawy (usunięcia skutków powodzi) zamknąłby się sumą 48.441,65 zł. Wystąpienie szkody zostało zgłoszone ubezpieczycielowi w dniu 10 sierpnia 2010 r. W postępowaniu likwidacyjnym ubezpieczyciel wypłacił E. B. odszkodowanie w wysokości 26.592,97 zł (w tym 10.448 zł tytułem odszkodowania za zniszczone ruchomości domowe i 16.144,97 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie budynku). Wyrokiem zaocznym z dnia 22 listopada 2011 r., sygn. akt I C 386/11, Sąd Rejonowy w Zgorzelcu zasądził od (...) S.A. w W. na rzecz E. B. kwotę 25.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu; z należności głównej kwota 9.763,41 zł została zaliczona na poczet odszkodowania za utracone mienie ruchome, a kwota 15.236,59 zł – na poczet odszkodowania za uszkodzenie budynku.

(dowody:

- odpis księgi wieczystej nr (...) [k 10-17];
- polisa z dnia 3 grudnia 2009 r. [k 18];
- ogólne warunki ubezpieczenia (...) [k 19-31];
- zeznania świadka W. P. [k 101];
- zeznania powódki E. B. [k 101-102];
- opinia biegłego Z. K. z dnia 18 sierpnia 2012 r. wraz z wyjaśnieniami i opinią uzupełniającą z dnia 11 marca 2013 r. [k 122-182, 211-212, 252-333];
- akta szkody z dnia 7 sierpnia 2010 r.;
- akta sprawy Sądu Rejonowego w Zgorzelcu o sygn. I C 386/11)

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie powódka dochodziła tylko brakującej części odszkodowania za uszkodzenie budynku; kwota wypłacona jej wcześniej za zniszczone ruchomości domowe w całości zaspokajała zgłoszone przez nią w toku postępowania likwidacyjnego roszczenie.

Stosownie do art. 805 § 1 i 2 pkt 1 k.c., w razie zajścia przewidzianego w umowie ubezpieczenia wypadku ubezpieczyciel zobowiązany jest do zapłaty odszkodowania za powstałą w jego wyniku szkodę.

W sprawie umową ubezpieczenia objęte były m.in. wypadki określone jako „zdarzenia losowe”; w kategorii tej mieściła się również powódź (§ 2 ust. 1 pkt 39 ppkt 6 ogólnych warunków ubezpieczenia (...) [dalej: OWU] w zw. § 2 ust. 2 pkt 12 OWU).

Zasady ustalania odszkodowania i jego wysokość zostały określone w sposób wiążący dla stron w OWU. Budynek powódki został wzniesiony wcześniej, niż w ciągu ostatnich trzydziestu lat przed zawarciem umowy ubezpieczenia (dom ten musiał istnieć już w 1973 r. - jak bowiem wynika z dokumentów stanowiących podstawę wpisu w księdze wieczystej nr (...) - został wtedy sprzedany przy oddaniu nieruchomości w użytkowanie wieczyste), natomiast był użytkowany najpóźniej od 1976 r. (pismo przygotowawcze powódki z dnia 23 października 2012 r. [k 207]); w efekcie odszkodowanie za jego uszkodzenie powinno było odpowiadać kosztom jego odbudowy lub remontu z uwzględnieniem stopnia jego zużycia technicznego oraz cen usług i materiałów obowiązujących na rynku lokalnym (§ 41 ust. 1 pkt 1 OWU w zw. z § 2 ust. 1 pkt 30 OWU i § 41 ust. 2 OWU). Zgodnie z § 40 ust. 2 OWU, wysokość odszkodowania nie mogła przekroczyć sumy ubezpieczenia (która w przypadku budynku powódki wynosiła 280.000 zł). Ze względu na to, że powódka nie udowodniła (art. 6 k.c.), że usunięcie szkody zleciła wyspecjalizowanym przedsiębiorcom (tj., że nie wykonywała napraw we własnym zakresie [pomimo wstępnie deklarowanej gotowości {k 212}, nie przedstawiła faktur obejmujących wykonane prace {k 227-228}]), koszty remontu należało wyliczyć z pominięciem zysku oraz podatku od towarów i usług od kosztów robocizny i sprzętu (§ 41 ust. 7 OWU). Ustalony przez biegłego – zgodnie z tymi warunkami – koszt naprawy budynku (usunięcia skutków powodzi z sierpnia 2010 r.) zamknął się kwotą 48.441,65 zł; wyliczenia tego nie zakwestionowała żadna ze stron.

Przed wytoczeniem powództwa w sprawie, powódka – tytułem odszkodowania za uszkodzenie budynku – otrzymała sumę 31.381,56 zł (było to pomiędzy stronami bezsporne). W efekcie do zapłaty pozostawała jeszcze kwota 17.060,09 zł (48.441,65 zł - 31.381,56 zł).

Odsetki ustawowe za opóźnienie należały się powódce po upływie trzydziestu dni od dnia zgłoszenia szkody (art. 481 § 1 i 2 k.c. w art. 817 § 1 k.c.), tj. od dnia 10 września 2010 r. (szkoda została zgłoszona w dniu 10 sierpnia 2010 r.).

Przeprowadzone w sprawie dowody były wystarczające do zrekonstruowania stanu faktycznego w stopniu wystarczającym do rozstrzygnięcia sprawy; pozostałe wnioski dowodowe zostały zatem oddalone (art. 217 § 3 k.p.c.).

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., zasądzając je - ze względu na to, że powódka uległa tylko co do nieznaczej części swojego roszczenia - od pozwanego. Jednocześnie pozwany został zobowiązany do zwrotu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wydatków związanych z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego (art. 83 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 113 ust. 1 tej ustawy) oraz do pokrycia nieuiszczonej przez powódkę części opłaty sądowej, której obowiązek wniesienia powstał w związku z rozszerzeniem powództwa (art. 130³ § 2 k.p.c.).